

ע"פ 7452/09/23 - דורון איכילוב, מרטין איכילוב נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה

15 פברואר 2024

ע"פ 7452-09-23 איכילוב ואח' נ' מדינת ישראל

בפני הרכב כב' השופטים:
רון שפירא, נשיא [אב"ד]
בטינה טאובר, סגנית נשיא
לובנה שלאעטה חלאילה

מעוררים

1. דורון איכילוב
2. מרטין איכילוב יחיאלוב
ע"י ב"כ עו"ד מיכאל כרמל

נגד
משיבה

מדינת ישראל
ע"י פרקליטות מחוז חיפה פלילי

פסק דין

לפנינו ערעור על פסק הדין שניתן על ידי בית משפט השלום בקריות (כב' סגן הנשיאה, השופט יוסי טורס) בת"פ 35736-08-21, לפיו הורשעו המערערים בהכרעת דין מיום 04.04.23 בעבירות נגד שוטרים והוטלו עליהם במסגרת גזר דין מיום 18.07.23 עונשי מאסר בפועל, מאסר מותנה ופיצוי לעד תביעה 30.

המערער 1 הורשע בעבירות תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות לפי סעיף 274(1) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין"); תקיפה הגורמת חבלה ממשית לפי סעיף 380 לחוק העונשין והפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו לפי סעיף 275 לחוק העונשין. הוטלו עליו עונשים של מאסר בפועל למשך 7 חודשים; הפעלת מאסר מותנה בן 4 חודשים במצטבר כך שירצה עונש מאסר של 11 חודשים בניכוי תקופות מעצרו; מאסר מותנה למשך 3 חודשים והתנאי שלא יעבור בתוך שנתיים אחת או יותר מהעבירות בהן הורשע; ופיצוי לעד תביעה 30 בסך 3,000 ₪.

המערער 2 הורשע בעבירות חבלה חמורה לפי סעיף 333 לחוק העונשין; תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות לפי סעיף 274(1) לחוק העונשין; תקיפת עובד ציבור בנסיבות מחמירות לפי סעיף 382א(ב)(1) לחוק העונשין; תקיפה הגורמת חבלה ממשית לפי סעיף 380 לחוק העונשין; הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו לפי סעיף 275 לחוק העונשין. הוטלו עליו עונשים של מאסר בפועל למשך 15 חודשים בניכוי ימי מעצרו; מאסר מותנה למשך 3 חודשים והתנאי שלא יעבור בתוך שנתיים אחת או יותר מהעבירות בהן הורשע; ופיצוי לעד תביעה 30 בסך 10,000 ₪.

הערעור של שני המערערים הופנה במקור כלפי הכרעת הדין של בימ"ש קמא ולחילופין נגד חומרת העונש הן רכיב המאסר והן רכיב הפיצוי. במהלך שמיעת הדיון שהתקיים לפנינו חזר בו המערער 2 מהערעור לענין הכרעת הדין.

ההליך בבימ"ש קמא ופסק הדין של בימ"ש קמא:

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, אשר הוגש לשם איחוד המשפטים בעניינם של שני המערערים, המערערים הם אחים המתגוררים בדירת הוריהם. ביום 3.8.21 בסמוך לשעה 02:30 התקבל במשטרה דיווח על קטטה וצעקות בקומת העמודים בבניין בו נמצאת הדירה. בעקבות הדיווח הגיעו לבניין השוטר מקסים ושותפו הפקח א'. השניים הבחינו במערערים בקומת העמודים של הבניין כשהמערער 1 אוחז בבקבוק בירה בידו. השוטר מקסים אשר חשד במעורבותם של המערערים באירוע, פנה אליהם, שאל אותם לפשר מעשיהם וביקש מהם להזדהות. המערערים התווכחו עם השוטר מקסים ולא מסרו את פרטיהם. בשלב זה הודיע מקסים למערערים כי הם מעוכבים בחשד לתקיפה. בעוד השוטרים משוחחים עם מערער 2, נמלט המערער 1 בריצה מהמקום והחל לעלות במדרגות הבניין. השוטר מקסים רץ בעקבותיו בעוד א' נותר עם המערער 2. בהמשך תפס השוטר מקסים את מערער 1 בחגורת מכנסיו על מנת לעצרו, אז בעט בו מערער 1 בכתפו והמשיך בבריחה עד אשר הגיע לקומה השלישית בבניין בסמוך לדירת הוריו. זאת עשה מערער 1 במטרה להפריע לשוטר מקסים כשהוא ממלא תפקידו כדין. השוטר מקסים הצליח להשיג את מערער 1, אזק אותו בידו הימנית, הודיע לו על מעצרו וביקש ממנו להירגע. מערער 1 בתגובה התנגד למעצר, לא אפשר לשוטר מקסים לאזק אותו ביד שמאל והחל לצעוק ולהתלהם. למשמע הצעקות, אביהם של המערערים יצא מהדירה ובראותו כי מערער 1 אזוק בידו, נעמד בין השוטר מקסים לבין מערער 1 וניסה להרגיע את מערער 1.

באותה עת, מערער 2 דחף את א' ונמלט לעבר מדרגות הבניין, כשא' בעקבותיו. מערער 2 הגיע לקומה השלישית ומשהבחין בשוטר מקסים ובמערער 1, היכה את השוטר מקסים וניסה לשחרר את המערער 1 מאחיזתו של מקסים. א' שהגיע אף הוא לקומה, הרחיק את המערער 2 מהמערער 1. בד בבד השוטר מקסים הרחיק את האב ואזק את מערער 1 בידו השנייה. בתגובה לכך המערער 1 החל לדחוף את השוטר מקסים, התנגד למעצרו והפיל את השוטר מקסים לקרקע ביחד עמו. באותו מועד מערער 2 היכה את א' באמצעות אגרופיו, וא' בתגובה ריסס לכיוונו של מערער 2 גז פלפל על מנת להרגיעו. בהמשך לאמור, התרוממו השוטר מקסים ומערער 1 מהקרקע ומערער 1 החל למשוך את השוטר מקסים לעבר המדרגות. בתגובה, וכדי להשתלט על מערער 1, השוטר מקסים הפיל את מערער 1 לקרקע והתיישב עליו. במקביל מערער 2 התקרב אל השוטר מקסים ובעט באמצעות רגלו הימנית בפניו של השוטר מקסים, תוך שהוא פוגע בעינו השמאלית. במקביל מערער 1 ניסה להשתחרר מאחיזתו של השוטר מקסים ותקף אותו שלא כדין בכך שנשך בעוצמה את ידו השמאלית של מקסים. השוטר מקסים היכה את מערער 1 באמצעות אגרופו על מנת להתגונן מפניו תוך שהוא קורא למערער 1 לא לנשוך. במקביל נשך המערער 2 את השוטר מקסים בעוצמה בגבו. א' הבחין במעשיו של מערער 2, משך אותו על מנת לנתקו מגבו של מקסים ומשלא הצליח ריסס שוב בגז פלפל לעברו של מערער 2 עד אשר האחרון שחרר את אחיזת שיניו מגבו של השוטר מקסים ונמלט לדירה.

בהמשך לאמור, משהגיעו כוחות משטרה על מנת לסייע לשוטרים מקסים וא', השוטרים אזקו את מערער 2 בידיו והחלו להובילו לעבר המדרגות בקומה השלישית. מערער 2 סירב להתלוות לשוטרים, אחז בחוזקה במעקה והמשיך בהתנגדותו עד להגעתם לניידת המשטרה. בשלב זה הכניסו השוטרים את מערער 2 לניידת, אולם הוא הוציא את רגליו

מתוך הניידת בכוונה להפריע לשוטרים במילוי תפקידם.

כתוצאה ממעשיו של מערער 1 נחבל השוטר מקסים ברגלו הימנית וכן נגרמה לו חבלה של ממש בידו השמאלית. כתוצאה ממעשיו של המערער 2 נגרמו לשוטר מקסים שבר בארובת העין עם תזוזה קלה וכן חבלה בגבו. לפקח א' נגרמו חבלה בראשו ובצווארו, שפשופים שטחיים בצוואר מימין ומשמאל ובידו.

בתחילה הוגשו שני כתבי אישום נפרדים ובהסכמת הצדדים אוחד הדיון בשני כתבי האישום והם נשמעו במאוחד בפני בימ"ש קמא. שני המערערים כפרו באישומים נגדם. מערער 1 טען כי הוא שהותקף על ידי השוטרים ולא תקף איש. מערער 2 טען אף הוא שלא תקף איש אלא הוא שהותקף לרבות על ידי שימוש בגז פלפל. כן טען מערער 2 שלא ידע שמדובר באנשי משטרה והדבר התברר לו רק בדיעבד. לאור זאת נשמעו ראיות הצדדים.

במסגרת הכרעת הדין קבע בימ"ש קמא כי עדותם של מקסים וא' הותירה בו רושם מהימן והתרשם שהם ניסו לדייק בעדותם ולמסור גרסת אמת. בימ"ש קמא לא התרשם מניסיון הגזמה או מרצון לצמצם במעשיהם. עוד צוין כי האירוע מתועד כמעט במלואו במצלמת גוף וניתן לשמוע את כל ההתרחשות ולהבין את הלך הרוח הכללי באופן שמאשש את עדויותיהם של מקסים וא'. מנגד נקבע כי עדותו של מערער 1 הותירה רושם שלילי מובהק והצביעה על חוסר הבנה בסיסי באשר לחובות הציות של אזרח להוראות שוטר. צוין כי גם מערער 2 שידר בעדותו תחושת קורבנות וחוסר הבנה באשר לחומרת האירוע ועדותו לא הייתה אמינה בעיני בימ"ש קמא.

בכל הנוגע לטענת המערער 2 לשכרות נקבע כי טענתו כי בשל היותו שיכור הוא אינו זוכר את האירוע או שלא הבין בתחילה שמדובר בשוטרים אינה משכנעת בלשון המעטה ודומה שנסתרה בעדותו עצמה. המערער 2 הודה שזכר שלא נשך את השוטר מקסים, זכר שהשוטרים איימו לירות בו, זכר וקלט בזמן אמת את מצבו של אחיו המערער 1 וכן דחף את הפקח על מנת לעלות לקומה שלישית, התעמת עם מקסים והפקח במטרה לחלץ את אחיו ואף ביקש ממקסים להיכנס לשתות קפה בבית ולדון בנושא. נקבע כי אין זו התנהגות של מי שאינו קולט את המציאות, בוודאי שלא עד כדי שאינו יודע שלפניו שוטרים ושאינו זוכר את האירוע כלל. כן נקבע כי גם מחקירתו הראשונה עולה כי טען כי אינו זוכר את אירועי האלימות בקומה השלישית, אך כאשר הוטח בו שתקף את הפקח והשוטר באגרופים ואף בנשיכה השיב כי התגונן ומכאן שזכר את האירוע ואף טען טענות הגנה ענייניות. נקבע כי גרסתו בעניין מצבו התודעתי אינה אמינה ואין לקבלה.

כן נקבע כי אין לקבל שהוא עשה את המעשים מתוך שכרות וכאשר היה חסר יכולת של ממש, בשעת המעשה, להבין את אשר עשה או את הפסול שמעשהו, או להימנע מעשיית המעשה. בימ"ש קמא ציין שמקובל עליו שהמערער 2 היה שתוי ואפשר שלא היה במלוא חושיו, אך אין לקבל שהוא היה במצב שכרות המחיל עליו את הגנת השכרות. בימ"ש קמא לא קיבל אף ברמת הספק הסביר שהמערער 2 לא היה מודע שלפניו אנשי חוק ולראיה הוא עצמו הודה שכאשר ביקש ממקסים להיכנס לשתות קפה ולדון במצב שנוצר הוא ידע שמדובר בשוטר. צוין כי מדובר בשלב שלפני הנשיכה ודי בכך כדי ללמד שאין לקבל טענתו לפיה ידע שמדובר באנשי חוק רק כאשר איימו לירות בו. לכן נקבע כי למערער 2 לא עומדת טענת הגנת השכרות, אף לא חלקית ונקבע שהוא היה מודע לעובדה שלפניו אנשי חוק בכל שלבי האירוע.

כאמור, בימ"ש קמא קבע בהכרעת הדין כי עדותם של מקסים וא' הייתה נאמנה עליו. כן נקבע כי לכך יש להוסיף את עדותו של דיב, חובש מד"א שנכח בזירה ותיאר חלק מאירועי האלימות שראה, ועדותו נקבעה כאמינה. עוד צוין כי חומר הראיות כולל ראיה משמעותית שהיא סרטון מצלמת הגוף של מקסים וראיה זו מחזקת באופן ממשי את העדויות שתוארו בהכרעת הדין ומהווה ראיה ממשית בפני עצמה. בימ"ש קמא דחה את טענות המערערים לעניין אי חוקיות העיכוב. נקבע כי היה למקסים יסוד סביר לחשד שהמערערים מעורבים בעבירה בגינה הוזעק למקום באופן שהצדיק את עיכובם לצורך בירור זהותם ובדיקת מעורבות אפשרית באירוע. עוד נקבע כי אכן השוטר מקסים דיבר בצורה תקיפה ועניינית, כפי שעולה מסרט מצלמת הגוף, אך לא נמצא כי השוטר פעל בצורה בלתי ראויה או בדרך כוחנית ומשפילה כפי שטענו המערערים או באופן המצדיק לראות בכך פגם בחוקיות העיכוב. נקבע כי השוטר הודיע לשני המערערים שהם מעוכבים, הודיע להם את מהות החשד ואף הקריא להם את זכויותיהם והעיכוב היה חוקי. לכן המערערים לא היו רשאים לעזוב את המקום ומערער 2 בוודאי לא היה רשאי לעשות כן אגב דחיפתו של הפקח. נקבע כי דחיפתו והפלתו של הפקח א' לא היו הפעלת כוח סביר כך שאף אם העיכוב היה בלתי חוקי לא היה בכך להוות הגנה מפני התנהגות זו.

בימ"ש קמא קיבל את עדותו של הפקח במלואה בעניין זה וקבע שהמערער 2 דחף אותו במטרה לעזוב את המקום ולעלות במדרגות אחרי מערער 1 ואגב כך הוא נפל ארצה. בימ"ש קמא נתן אמון מלא בעדות הפקח ומצא חיזוק לגרסתו בכך שהפקח הגיע לקומה השלישית זמן ניכר אחרי המערער 2 בסרטון האירוע ונקבע כי הדבר מתיישב עם טענתו שנדרש לו זמן להתעשת, לאסוף את ציודו שנפל ולעלות במדרגות עד הקומה השלישית.

לגבי אירוע הבעיטה במדרגות של המערער 1 בשוטר מקסים קבע בימ"ש קמא כי אמנם לא ניתן לראות בסרטון מצלמת הגוף את הבעיטה אך אין בכך כדי ללמד שהשוטר אינו דובר אמת בעניין זה וייתכן שהמצלמה לא הייתה בזווית המאפשרת לקלוט את רגלו של המערער 1. נקבע כי בסרטון ניתן לראות עצירה של כשנייה בעת הריצה במדרגות מה שיכול להתיישב עם אירוע זה. כן נקבע כי רגלו של המערער 1 פגעה אגב נפילה במדרגות בפלג גופו העליון של מקסים אך לא בטוח שמדובר היה בפעולה רצונית ומודעת מכיוון שהמערער 1 רץ במדרגות והשוטר אחז בחגורת מכנסיו במטרה לעצור אותו ובשלב זה שניהם מעדו במדרגות. לכן נקבע כי אין מדובר בעבירת תקיפה.

בכל הנוגע לאירועי האלימות שבקומה השלישית קבע בימ"ש קמא כי ניתן ללמוד לא מעט מסרטון מצלמת הגוף של השוטר. נקבע כי בהתחשב בסרטון והאמון שנתן בימ"ש בעדויות השוטר והפקח וכן הפרמדיק דיב, אל מול חוסר האמון שנתן בעדויות המערערים, האירוע התרחש כפי שתיארו השוטר מקסים והפקח א'. כן נקבע כי התלונה בדבר הנשיכות שננשך מקסים מחוזקת בבירור במסמכים הרפואיים ובתמונות החבלות והטענה לשבר שנגרם לפי הטענה בשל הבעיטה לפניו של מקסים מחוזקת מהמסמך הרפואי בו צוין כי השוטר סובל משבר עם תזוזה קלה משמאל לארובת העין. ביחס לפקח א' נקבע כי החבלות המתועדות בתמונות ובמסמך הרפואי מתיישבות עם קיומו של אירוע אלים באופן כללי. נקבע כי מקסים ננשך פעמיים באירוע, פעם ראשונה על ידי המערער 1 ובפעם השנייה על ידי המערער 2.

ביחס לבעיטה בפניו של מקסים קיבל בימ"ש קמא את עדותו של מקסים במלואה. צוין כי מקסים נשמע כבר בסרטון אומר לשוטרי התגבורת שהמערער 2 הוא שבעט בו. נדחתה טענת ההגנה, כי לו היה מקסים סופג בעיטה לפניו, מצופה שהנזק יהיה חמור יותר ובית משפט קמא הפנה בהקשר זה לעדות הרופא אשר טיפל במקסים בחדר המיון, ומסר כי חבלה כזו יכולה להיגרם מכל חבלה לפניו. בית המשפט קבע, בנוסף, כי הקשר הסיבתי שבין הבעיטה לבין

הנזק, הוכח, ובכל מקרה לא נטען ע"י ההגנה לאירוע אחר בהתרחשות האלימה שסביר שגרם לחבלה קשה זו.

ביחס לאלימות שהפעיל המערער 2 על הפקח א' נקבע כי התמונה מורכבת מעט. א' טען שהמערער 2 היכה בו באגרופים לאזור החזה ולא מעבר לכך. הפרמדיק דיב טען שהאגרופים היו לכיוון הפנים והגוף. בימ"ש קמא קיבל את עדותם של השניים כי המערער 2 תקף את הפקח באגרופים. לצורך הקביעה כיצד בדיוק היכה מערער 2 את א' העדיף בימ"ש קמא את עדותו של א' על פניו זו של דיב ונקבע כי המערער 2 היכה באגרופיו את הפקח א' בחזהו. בעניין האלימות שהפעיל מערער 2 כלפי מקסים צוין כי א' העיד שכאשר הגיע לקומה השלישית ראה את שני המערערים "על מקסים" ואת מערער 2 מנסה למשוך את מערער 1 מאחיזתו של מקסים. צוין כי מקסים עצמו העיד כי לאחר שאזק את מערער 1 ביד אחת התחיל לקבל מהלומות גם מהצד השני וכשסובב את הראש ראה בחור שלישי שהגיע ונתן לו מהלומות מאחורה והסביר שהבחור אותו כינה שלישי הוא מערער 2.

בימ"ש קמא קיבל בעניין זה את עדותם של מקסים וא' במלואה. ביחס להתנגדותו של מערער 2 לאחר הגעת כוח התגבור נקבע שאף בעניין זה קיימות ראיות מספקות אשר לא נסתרו. בסרטון האירוע בחדר המדרגות ניתן לראות את מערער 2 אחוז במעקה באופן המחייב את השוטר להפעיל כוח לצורך הובלתו לניידת. בהמשך ניתן לראות את השוטרים מתקשים מעט להכניסו לניידת, אם כי לא מדובר בהתנגדות עזה. כן מפנה בימ"ש קמא לדו"חות ועדויות השוטרים שהגיעו לתגבור ולפיהן המערער 2 אחז במעקה ונדרש שימוש בכוח כדי לשחרר אותו וכן בעט והתנגד להכנסתו לניידת. לכן נקבע כי מערער 2 אכן התנגד למעצרו אם כי מצפיה בסרטון ניתן להבין שהוא נמצא במצוקה, פגוע מגז הפלפל ובמצב נפשי סוער.

בסיכומי של דבר נקבע כי המערערים ביצעו את כל המעשים המיוחסים להם בכתב האישום, אך ביחס לבעיטה המיוחסת למערער 1 במדרגות לא ראה בכך בימ"ש קמא כעבירה.

באשר לטענת המערער 1 כי נשך את מקסים כהגנה עצמית או בשל נסיבות המקימות לו את הגנת הצורך מכיוון שהיה במצוקה קשה בשל גז הפלפל שרוסס במקום והיה חייב להרחיק את השוטר על מנת להגן על עיניו, נקבע כי טענה זו מנוגדת לטענת המערער 1 לכל אורך ההליך שלא נשך כלל את השוטר. נקבע כי יש לדחות את טענת ההגנה העצמית שכן המערער 1 היה עצור כדין והכוח שהופעל עליו לצורך ביצוע המעצר היה כדין באופן שלא אפשר לו להתגונן מפניו ולזכות בהגנת החוק. לכן הטענה אינה רלוונטית לסיטואציה. כן נדחתה טענת המערער 1 שהשימוש בגז הפלפל היה שלא כדין. נקבע כי הפקח א' העיד שחש סכנה ממשית לאור התנהגות המערער 2 אשר דחף את הפקח והפיל אותו בקומת העמודים וכאשר הגיע הפקח לקומה השלישית ראה אותו מנסה לשחרר את המערער 1 מאחיזתו של מקסים ובשלב זה המערער 2 החל לתקוף גם אותו.

עוד הסביר הפקח שלאחר שהמערער 2 ניסה לחטוף לו את מיכל הגז הוא ריסס את הגז והסביר שלהבנתו לא הייתה לו דרך אחרת להפסיק את האירוע שכן מקסים כבר היה באפיסת כוחות כאשר הוא על הקרקע בעמדת נחיתות. בימ"ש קמא קבע כי הסברו של הפקח ובמיוחד לאור התנהגות המערערים ואביהם כעולה מהסרטון ומהעדויות מקובל עליו. כן מקובל עליו שהוא חש סכנה ממשית שהאירוע יסלים וכי הם יהיו בנחיתות מספרית ולא יוכלו להתגבר על המערערים ולבצע את המעצר.

נקבע כי אכן ריסוס גז במקום סגור כמו חדר מדרגות אסור לפי נוהל הפעלת תכשיר פלפל ואולם קיים בו סייג לפיו הדבר מותר כאשר קיימת סכנה לפגיעה פיזית ממשית לשוטר כתוצאה מהתקיפה והשוטר והפקח אכן היו בסכנה ולכן הנסיבות הצדיקו שימוש בתרסיס גם בחדר המדרגות. בימ"ש קמא קבע שהכוח שהופעל על מערער 1 היה כדין ואין מדובר במצב בו עומדת לו טענת הגנה עצמית. גם באשר להגנת הצורך נקבע כי אינה עומדת למערער 1. נקבע כי לא הוכח שהפגיעה ממנה ביקש להינצל הייתה חמורה. המערער 1 לא העיד ולא תיאר את ההשפעה שחווה מהגז בנקודת הזמן בה בחר לנשוך את השוטר. מהסרטון לא ניתן להתרשם ממצוקה ממשית שהיה נתון בה המערער 1 לפני הנשיכה או כי מעשה הנשיכה היה דרוש על מנת להימנע מפגיעה חמורה מגז הפלפל ושלא היה בידי המערער 1 דרך אחרת אלא לעשות זאת. נקבע כי המערער 1 לא הסביר במה סיעה הנשיכה לצורך מניעת הסכנה שחש והאם לא היה ביכולתו לנהוג אחרת ובצורה פוגענית פחות לכן אין תחולה לסייג הצורך. בנסיבות אלה לא ראה בימ"ש קמא צורך לדון בתנאי שעניינו היעדר כניסה למצב בהתנהגות פסולה.

בימ"ש קמא התייחס גם לטענות סנגורו של מערער 2 שהמכות שהיכה את הפקח א' היו במסגרת הגנה עצמית לאור זאת שהאחרון עשה שימוש בגז שלא בהתאם לנהלים וקבע שהטענה לעניין שימוש שלא כדין בגז נדחתה ולכן אין בסיס לטענה בדבר הגנה עצמית ואף המערער 2 עצמו לא טען שהיכה את הפקח על כל המשמעות הכרוכה בכך מבחינת היכולת לשעות לטענה זו ולבחון אותה עובדתית.

באשר לטענת הגנה מן הצדק נקבע כי מאחר שנקבע שהעיכוב והמעצר היו כדין ממילא אין מקום לטענת הגנה מן הצדק. נקבע כי אף בהתנהלות השוטרים לאחר האירוע ולאחר שהגיעו כוחות הסיוע לא ניתן לראות כמקימה הגנה מן הצדק גם אם אפשר היה לנהוג אחרת לאחר ההשתלטות על המערערים. בסיכומו של דבר נקבע כי המערערים ביצעו את כל המעשים המתוארים בכתב האישום, למעט הבעיטה במדרגות, ולא עומדת להם הגנה כלשהי. בימ"ש קמא קבע כי ביחס לעבירת תקיפת שוטר שני המערערים היו מודעים לכך שמדובר בשוטר והנסיבה המחמירה שעניינה "התכוון להכשיל את השוטר בתפקידו או למנוע או להפריע אותו מלמלאו" בוודאי מתקיימת. כך גם ביחס לעבירה של תקיפת עובד ציבור בנסיבות מחמירות על ידי המערער 2 אשר ניסה למנוע את מעצרו של המערער 1 ולאור התנהגותו לאחר הגעת כוח התגבור שמטרתה הייתה הפרעה לשוטרים לבצע את המעצר.

ביחס לעבירה לפי סעיף 380 לחוק העונשין נקבע כי המערערים לא חלקו על הקשר הסיבתי שבין מעשיו של כל אחד מהם לבין החבלות שנגרמו לשוטרים וזה אכן מתקיים כמו גם היסוד הנפשי הנדרש בעניין התוצאה, היינו לכל הפחות פיזיות. באשר לעבירה של גרימת חבלה חמורה לפי סעיף 333 לחוק העונשין אשר יוחסה למערער 2 קבע בימ"ש קמא כי המאשימה לא הגישה חוות דעת לתמיכה בטענה שמדובר בחבלה חמורה, אך הגישה מסמכים רפואיים ואת הודעת הרופא שטיפל במקסים מהם עולה כי מדובר בחבלה חמורה. צוין שהמערער 2 לא חלק על היסוד הנפשי הנדרש בעבירה זו, שהוא מודעות לטיב הנסיבות ולאפשרות גרימת התוצאה וכן פיזיות ביחס לתוצאה זו. צוין שיסוד נפשי זה מתקיים בבירור. המערער 2 היה מודע לכלל הנסיבות ובוודאי צפה את האפשרות שאירוע כה אלים כגון בעיטה בפניו של אדם יגרום לשבר. בסיכומו של דבר הורשעו המערערים בכל העבירות שיוחסו להם בכתב האישום למעט באירוע הבעיטה בחדר המדרגות שיוחס למערער 1.

בגזר הדין צוין כי ככלל עבירות כלפי שוטרים, לא כל שכן כאשר הן כוללות אלימות חמורה, פוגעות בשלטון החוק, בסדר

הציבורי ובשלום גופם של השוטרים. במקרה זה הפגיעה בערכים היא במדרג שאינו נמוך וזאת לאור חומרת הפגיעה שנגרמה לשוטר ומהותו הכוללת של האירוע. ביחס לנסיבות הקשורות לאירוע נקבע שאין מדובר באירוע מתוכנן ואולם אין בכך להמעיט מחומרתו. אין לקבל את הטענה כי האירוע יכול היה להימנע לו נהג השוטר ברגישות רבה יותר. מעיון בסרטון מצלמות הגוף בעת המפגש בקומת העמודים ניתן לראות בבירור שהשוטר מבקש מהמערערים פעם אחר פעם את פרטיהם והשניים אינם משתפים פעולה וכאשר הודיע להם שהם מעוכבים מערער 1 נמלט מהמקום. נקבע כי לא נפל פגם באופן בו טיפל השוטר באירוע ולא נשמעה כל טענה הרואה קשר בין האופן בו ניהל השוטר את האירוע לבין בריחתו של מערער 1 כך שמדובר בטענה כללית ללא זיקה להתנהלות המערערים. עם זאת הפנה בימ"ש קמא להערתו בהכרעת הדין לפיה ניתן היה לנהוג אחרת לאחר מעצר השניים ובכלל זה להימנע מצעקות רמות בחדר המדרגות במיוחד לאור השעה וכן שלא היה ראוי להוביל את מערער 2 מביתו ללא חולצה.

ביחס לטענה לפיה יש לראות נסיבה מקלה בכך שהאירוע התרחש לאחר ריסוס גז פלפל נקבע שאין ממש בטענה, בוודאי שלא כלפי מערער 2 שבשל האלימות שהפגין כלפי הפקח נאלץ האחרון לעשות שימוש בגז פלפל. צוין כי מערער 2 לא היה אזוק ולא נאלץ להשתחרר מכל אחיזה כך שהמצוקה שאפשר שהגז גרם אינה רלוונטית עבורו והתנהגותו הייתה תוקפנית לשמה. עם זאת הובא בחשבון כי היה שתוי במידה שנקבעה בהכרעת הדין. ביחס למערער 1 צוין כי מאחר שנקבע בהכרעת הדין שלאור הכחשתו את הנשיכה לא ניתן היה לבחון כלל את טענתו בדבר הסיבה בגינה "נאלץ" לנשוך את השוטר, אין מקום לקבוע לעניין העונש עובדות מקלות שאין להן בסיס עובדתי.

עם זאת, צוין כי מקובל על ביהמ"ש שמערער 1 חש בשלב זה מצוקה בשל ריסוס הגז כפי שחשו כל הנוכחים ואולם לא ניתן לקבוע קיומו של קשר סיבתי או ענייני בין נושא זה לבין הצורך לנשוך את השוטר. ביחס לחלקו של כל אחד מהמערערים נקבע כי האירוע הותיר בשוטר חבלות לא קלות שנגרמו על ידי המערערים במיוחד זו שנגרמה בשל הבעיטה שבעט בו המערער 2.

בימ"ש קמא צוין כי אין להשלים עם התנהלות אלימה במרחב הציבורי ואין מקום לגישה סלחנית אלא מחמירה בדמות מאסר בפועל, כפי שנקבע בפסיקה. נקבע כי מתחם הענישה ההולם את העבירות בהן הורשע מערער 1 הוא מאסר למשך מספר חודשים שניתן לשאת בעבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר ואילו ביחס לעבירות בהן הורשע המערער 2 נע מתחם הענישה בין 12 חודשי מאסר בפועל ועד 24 חודשי מאסר. צוין כי המערערים לא ביקשו לקבל תסקיר ולא נטענו כל טענות שיכולות להתיישב עם סיכויי שיקום כלשהם. יתרה מזו, הם כפרו במיוחס להם והמשיכו להחזיק בעמדה זו אף בשלב הטיעונים לעונש. צוין כי על כך אין לבוא עמם חשבון ואולם נקבע לא אחת כי שיקום אינו מתיישב עם אי נטילת אחריות ומשכך יש לגזור את עונשם בגדרי מתחמי הענישה שנקבעו ללא התחשבות בשיקולי שיקום כלשהם.

בימ"ש קמא הביא בחשבון את נסיבותיהם האישיות של המערערים שאינם נשואים ומתגוררים עם הוריהם ומצויים במצב כלכלי לא קל. הובא בחשבון גילם והעובדה שלא ריצו בעבר מאסר בפועל. כן הובא בחשבון עברו הנקי של המערער 2. מנגד הובא בחשבון עברו המכביד של מערער 1 הכולל שתי הרשעות בגין תקיפת שוטרים בעטין ריצה עונשי מאסר בעבודות שירות ואף תלוי ועומד נגדו עונש מאסר מותנה שהוטל בגין עבירה דומה. צוין כי עונשים אלה לא הצליחו ליצור הרתעה בליבו שכן הוא שב וביצע עבירות דומות זמן לא רב לאחר הרשעה קודמת ולאחר שביהמ"ש התחשב בו ואפשר

לו לשאת את עונשו בעבודות שירות. כן הובאו בחשבון תקופות המעצר בהן שהו השניים והתקופה בה שהה מערער 1 באיזוק וכן בתנאים מגבילים. נקבע שהעונש הראוי למערערים הוא עונש מאסר ונתוני המקרה מחייבים ענישה מחמירה. בכל הנוגע למערער 2 למרות עברו הפלילי הנקי נקבע כי העבירות שביצע חמורות ביותר וגרמו לתוצאה קשה ולכן מצדיקות תגובה עונשית המבכרת שיקולי הלימה.

לאור האמור, על המערער 1 הוטל מאסר בפועל למשך 7 חודשים והפעלת מאסר מותנה בן 4 חודשים במצטבר כך שיישא מאסר בן 11 חודשים בניכוי תקופות מעצרו; מאסר מותנה למשך 3 חודשים והתנאי שלא יעבור בתוך שנתיים אחת או יותר מהעבירות בהן הורשע; ופיצוי לעד תביעה 30 בסך 3,000 ₪. על המערער 2 הוטל מאסר בפועל למשך 15 חודשים בניכוי ימי מעצרו; מאסר מותנה למשך 3 חודשים והתנאי שלא יעבור בתוך שנתיים אחת או יותר מהעבירות בהן הורשע; ופיצוי לעד תביעה 30 בסך 10,000 ₪.

טענות הצדדים בערעור:

במסגרת הודעת הערעור המערערים טענו כי הכרעת הדין של בימ"ש קמא נתנה הכשר לסתירות בגרסאות השוטר והפקח אשר מנוגדות לראיות אובייקטיביות שקיימות בתיק. נטען כי בימ"ש קמא הלך שולל אחר עדויות שוטר אגרסיבי ופקח שסתר את עצמו ונסתר על ידי עד נוסף. נטען כי קביעותיו של בימ"ש קמא מתבססות בעיקר על פרשנות של ראיות נסיבתיות, צפייה בסרטוני מצלמות גוף, עדויות שוטר, פקח, איש מד"א ומצלמות אבטחה של השכנה. לכן נטען כי אין מדובר בהכרעה המתבססת על ממצאי מהימנות באופן מובהק וניתן להתערב בה. נטען כי השוטר והפקח הגיעו למקום בעקבות תלונה על רעש אך ניתן לראות בסרטון מצלמות הגוף שכאשר הגיעו לבניין לא היה שום רעש ובטח לא כזה המצדיק קריאה למשטרה. נטען כי ניתן לראות בסרטון את הבוטות והאגרסיביות של השוטר מקסים ואת הדרך האלימה שבה נהג. נטען כי הקביעה כי עדותו של השוטר הינה כזו שלא התגלו בה סתירות מהותיות חוטאת למציאות המצערת שהתגלתה בתיק זה. נטען כי המערערים בסך הכל ירדו לחדר המדרגות ושוחחו בינם לבין עצמם כאשר הגיע השוטר שהרים עליהם את הקול, החשיד אותם בתקיפה ואסר עליהם להתקשר להוריהם שנמצאים בקומה השלישית. נטען כי אין חולק כי לאחר שהשוטר מקסים אמר למערערים כי הם מעוכבים המערער 1 עזב את המקום אך נשאר בתוך הבניין וניסה להגיע לדירת הוריו. לאחר עזיבת המערער 1 את המקום נטען בכתב האישום כי מקסים רדף אחריו, במהלך הריצה הצליח לאחוז בחגורתו, דבר שגרם לשניהם למעוד ובשלב זה המערער 1 בעט בו בפלג גופו העליון. אין לכך תימוכין בשום מצלמה כאשר מצלמת הגוף תיעדה את האירוע מתחילתו ועד סופו.

לטענת המערערים, עד לרגע תפיסת המערער 1 הדברים ברורים באופן יחסי ולאחר מכן קשה להישען על מצלמות הגוף שכן הכל מעורבב על רקע משיכות הדדיות ואגרסיביות של שני הצדדים. נטען כי התנהגות השוטר אמנם הייתה חוקית אבל בהחלט תרמה להסלמת האירוע ומצופה היה ממנו להתנהג אחרת. נטען כי השוטר התנהג באופן דומה גם באולם בית המשפט ואף בית המשפט התרשם מאופיו התקיף של השוטר. המערערים טוענים כי השוטר מקסים לא הציג את עצמו כשוטר בשום שלב כאשר הגיע לקומת העמודים בבניין. כמו כן, חדר המדרגות היה חשוך לחלוטין והשוטר מקסים האיר עם פנס חזק בעיני המערערים. בין היתר נטען כי קביעותיו של בימ"ש קמא אינן מתיישבות עם ראיות אובייקטיביות שכללו תמונות של חבלות שטחיות ותיעוד רפואי שאינו תואם את התיאור של העדים. נטען כי אין

עוררין שהיה אירוע אלים ואולם הוא היה הדדי וקל וכל הצדדים יצאו ניזוקים ולא ברור מדוע בימ"ש קמא בחר לייחס את כלל הנזקים באירוע דווקא למערערים.

כאמור, במהלך הדיון שהתקיים לפנינו חזר בו המערער 2 מהערעור לעניין ההרשעה ונותר רק ערעור המערער 1 לעניין ההרשעה. כמו כן, שני המערערים טוענים כי יש להתערב בחומרת העונש. נטען כי בימ"ש קמא בחר למצות את הדין עם המערערים מבלי ליתן משקל ראוי לנסיבות המקרה ולאופן שבו התחיל האירוע. אין מדובר באירוע מתוכנן אלא באירוע מתגלגל שהתפתח ספונטנית. הנזקים שנגרמו למתלוננים נגרמו על רקע מאבק בין הצדדים ובמטרה להשתחרר מאחיזה ולא במטרה לגרום נזק או להכאיב שלא לצורך מתוך כוונת זדון והכל על רקע האלכוהול בגופם של המערערים. נטען כי בימ"ש קמא לא נתן משקל לעובדה שהאירוע היה נמנע אילו השוטר והפקח היו מציגים עצמם ומדברים בנעימים עם שני אנשים שהגיבו בצורה נעימה הגם שלא ידעו שמדובר בשוטרים בתחילת האירוע. נטען כי אין אינטרס בשליחת המערערים לתקופה כה ממושכת לכלא. כן נטען כי בשל היותו של המערער 2 נטול עבר פלילי, עצם חווית המעצר הראשונית, הביזוי והקלון המלווים מעצר וכליאה כמו גם חקירות המשטרה מהווים עבורו הרתעה ברמה גבוהה אשר תמנע ממנו לבצע עבירות נוספות וראוי כי העונש המתאים יכלול ענישה צופה פני עתיד. מבוקש להזמין בעניינו של המערער 2 תסקיר שירות המבחן. באשר למערער 1 נטען כי ראוי לבחון ענישה צופה פני עתיד ולמנוע כניסה למאסר שידרדר את מצבו. באשר לפיצוי שהוטל נטען כי מדובר בענישה כלכלית שהופכת את הענישה לחריגה קיצונית ממתחם הענישה. מדובר במערערים שחיים מהיד לפה ואין ביכולתם לעמוד בסכומים שנפסקו. מבוקש שהפיצויים יועמדו על סכומים נמוכים בהרבה ויחולקו לתשלומים רבים.

המשיבה טוענת מנגד כי בסרטון מצלמת הגוף אמנם לא רואים הכל מכל הזוויות אך ניתן לראות את עיקרי ההתרחשות ואפשר לראות שהמערער 2 זועק שתוקפים אותו גם כשלא נעשה שום דבר. גם אם לא ניתן לראות בכל רגע נתון את כל הזוויות ניתן לראות שיש גרסה של שוטר ופקח שמתיישבת עם כל מה שרואים בסרטון. בימ"ש קמא פירט לגבי האירועים ולמען הזהירות זיכה מבעיטה אחת שהיה ספק לגביה. בימ"ש קמא נכנס לפרטים וקבע ממצאי מהימנות. אין מקום להתערב בקביעות אלה. בימ"ש קמא הבהיר מספר פעמים שנתן אמון בגרסת השוטר והפקח. הסרטון אינו מתיישב עם גרסת המערערים וכן מתיישב עם גרסת השוטר והפקח. קיים גם תיעוד רפואי ותמונות שמשתלבים עם עדויות השוטר והפקח בנוסף לסרטון. מנגד עדויות המערערים הותירו רושם שלילי על בימ"ש קמא. בימ"ש קמא התרשם מחקירות ארוכות שמשתלבות גם עם ממצאים אובייקטיביים ועם עדות הפרמדיק. לכן אין עילה להתערב בהכרעת הדין המנומקת. לא הייתה טענת הגנה שבימ"ש קמא לא התייחס אליה.

בקשר לעונש מבקשת המשיבה שלא לשלוח את המערער 2 לתסקיר. נטען כי מדובר באירוע מרובה שלבים ולא בוויכוח רגעי או נקודתי. זה אירוע נמשך עם מספר שלבים וזירות. יש כאן שני שוטרים שנקלעים לאירוע לאחר דיווח שכנים והמערערים תוקפים אותם וגורמים להם לחבלות. מדובר באירוע ברף חומרה גבוה. ביהמ"ש קמא קבע מתחמי ענישה. מדובר בשניים שתקפו שני שוטרים, אירוע מתמשך וגרימת חבלות לשוטרים. ניכר חוסר תובנה של המערערים מהי מערכת אכיפת החוק ומה מעמד השוטרים ומחויבותם לציית להם. בימ"ש קמא ציין זאת. הענישה שהוטלה היא לא משמעותית.

לגבי מערער 1 העבר הפלילי באותן עבירות צריך להביא להחמרה ממשית בענישה. נגד המערער 1 היה תלוי ועומד

מאסר על תנאי בעבירות דומות. עונשים קודמים של מאסר שרוצה בעבודות שירות לא הרתיעו ושידרו מסר שגוי. אין למערערים תובנה בסיסית של חומרת האירועים. ראוי להטיל ענישה מוחשית במקרה כזה גם מבחינת המסר שיוצא מבית המשפט וחשוב במיוחד בימים אלה. לגבי מערער 2 נטען כי לא ניתן להטיל עונש שאינו מבטא את חומרת המעשים והחבלה החמורה שנגרמה. אין מקום לבקש תסקיר.

דין והכרעה:

לאחר שבחנו את טענות הצדדים ואת תיק בימ"ש קמא, הגענו למסקנה כי אין מקום להתערב בהכרעת הדין או בגזר הדין של בימ"ש קמא. לא מצאנו גם בנסיבות העניין כי יש מקום להורות על קבלת תסקיר שירות המבחן בעניינו של המערער 2. יוער גם כי ב"כ הנאשם 2 שלח הודעה לפיה אינו מבקש להשלים טיעון, בהמשך להודעתו בסוף הדיון.

בכל הנוגע לערעור המערער 1 נגד הכרעת הדין - מדובר בערעור נגד ממצאי מהימנות שקבע בימ"ש קמא ואין מקום להתערב בהם. כידוע, לערכאה הדיונית יתרון מובנה בקביעת ממצאים עובדתיים וקביעות מהימנות, נוכח התרשמותה הישירה והבלתי אמצעית מהראיות והעדויות המובאות בפניה, כך שאין זו דרכה של ערכאת הערעור להתערב בקביעות כאמור [ע"פ 990/21 פלוני נ' מדינת ישראל (30.11.2022)]; ע"פ 2647/21 פלוני נ' מדינת ישראל (21.08.2022); ע"פ 661/16 מוטי אברהמי נ' מדינת ישראל (25.01.2017)]. בעניינו אין כל הצדקה להתערב בקביעות העובדתיות המנומקות ובקביעות המהימנות של בימ"ש קמא, אשר קבע כי עדויותיהם של השוטר מקסים והפקח א' הותירו בו רושם מהימן ומתיישבות עם תיעוד האירוע במצלמות הגוף ממנו ניתן להבין את הלך הרוח הכללי ועם ראיות נוספות כגון תיעוד רפואי ותמונות של חבלות השוטרים. מנגד נקבע כי עדותו של המערער 1 הותירה רושם שלילי מובהק והצביעה על חוסר הבנה בסיסי באשר לחובות הציות של אזרח להוראות שוטר. גם עדותו של המערער 2 לא הייתה אמינה בעיני בימ"ש קמא. במקרה דנן מדובר בהכרעת דין ברורה ומפורטת הכוללת קביעות חד משמעיות בנושאי מהימנות ואין מקום להתערב בה בנסיבות העניין.

יצוין כי עיינו בראיות ובעדויות שהוצגו בפני בימ"ש קמא וצפינו בסרטונים המתעדים את האירוע. אנו סבורים, כפי שסבר בימ"ש קמא, כי אמנם ייתכן שהיה מוטב לו השוטר מקסים היה פועל בדרך אחרת בטיפול באירוע, אך עם זאת אין כל הצדקה להתנהגותם של המערערים, לבריחה של המערער 1 לאחר שהשוטר הודיע למערערים כי הם מעוכבים ולתקיפת השוטר והפקח על ידי המערערים בעת שניסו להתנגד לעיכוב ולאחר מכן למעצר. כפי שציין בימ"ש קמא, המערערים אמנם היו שיכורים וניתן להבחין בכך אף מסרטוני האירוע, אך לא ניתן לקבל את הטענה כי לא הבינו שמדובר בשוטרים או לא הבינו שהם מעוכבים. מצפיה בסרטונים עולה כי הובהר למערערים כי הם מעוכבים והם התבקשו למסור פרטים מזהים וסירבו. המערער 1 אף נמלט במעלה הבניין באופן שגרם להתדרדרות האירוע והסלמתו.

אין מקום גם לקבל את הטענה בדבר העדר צורך בעיכוב או בפעולות שנקט השוטר בעת שהגיע לאירוע. כפי שקבע בימ"ש קמא, היה למקסים יסוד סביר לחשד שהמערערים מעורבים בעבירה בגינה הוזעק למקום באופן שהצדיק את עיכובם לצורך בירור זהותם ובדיקת מעורבות אפשרית באירוע. כאמור, אכן השוטר מקסים דיבר בצורה תקיפה ועניינית, כפי שעולה מסרט מצלמת הגוף, אך לא נמצא כי השוטר פעל בצורה בלתי ראויה או בדרך כוחנית ומשפילה כפי שטענו המערערים או באופן המצדיק לראות בכך פגם בחוקיות העיכוב. השוטר הודיע לשני המערערים שהם מעוכבים, הודיע להם את מהות החשד ואף הקריא להם את זכויותיהם והעיכוב היה חוקי. לכן, כפי שקבע בימ"ש קמא, המערערים לא

היו רשאים לעזוב את המקום.

כמו כן, המערערים לא היו רשאים לפעול באלימות כלפי השוטר והפקח שניסו לעכבם ולאחר מכן לעצורם לאור התנהגותם.

כאמור, בהתחשב בסרטונים המתעדים את האירוע, בעדויות השוטר והפקח, הפרמדיק דיב והשוטרים הנוספים שהגיעו לאירוע לאחר שהשוטר מקסים ביקש תגבורת מאחר שלא הצליח להשתלט על המערערים, וכן בהתחשב במסמכים הרפואיים ובתמונות החבלות שנגרמו לשוטר ולפקח על ידי המערערים, אין מקום להתערב בקביעותיו של בימ"ש קמא לפיהן המערערים ביצעו את המעשים המיוחסים להם בכתב האישום. בימ"ש קמא בחן בקפידה את הראיות והעדויות וניתח אותן בפירוט במסגרת הכרעת הדין ואף קבע כי ביחס לבעיטה המיוחסת למערער 1 במדרגות לא ראה בכך בימ"ש קמא כעבירה. בימ"ש קמא בחן את טענות המערער 1 להגנה עצמית או הגנת הצורך ונקבע כי יש לדחותן. נקבע כי המערער 1 היה עצור כדין וכוח שהופעל עליו לצורך ביצוע המעצר היה כדין באופן שלא אפשר לו להתגונן מפניו ולזכות בהגנת החוק לכן טענה זו אינה רלוונטית לסיטואציה.

כן נדחתה טענת המערער 1 שהשימוש בגז פלפל היה שלא כדין. גם אנו סבורים כי התנהגות המערערים לאורך כל האירוע הצריכה שימוש בכוח ובגז פלפל מאחר שהשוטר והפקח חשו בסכנה ממשית לאור התנהגות המערערים ובצדק. לא הייתה להם כל דרך אחרת להפסיק את האירוע ואת התוקפנות מצד המערערים שהתנגדו למעצר. כמו כן, לא ניתן לקבל את טענות המערערים לעניין החבלות שנגרמו לשוטר, כפי שקבע בימ"ש קמא.

על כן, לאור האמור לעיל, ולאחר בחינת הראיות, איננו סבורים כי יש מקום להתערב בהכרעת הדין המפורטת והמנומקת של בימ"ש קמא אשר מבוססת על ממצאי עובדה ומהימנות שנקבעו על ידי הערכאה הדיונית שהתרשמה מהעדויות באופן ישיר. הערעור של המערער 1 על הכרעת הדין נדחה.

בכל הנוגע לערעור על גזר הדין אנו נותנים דעתנו לכך שערכאת הערעור אינה נוטה להתערב בחומרת העונש שהושת על נאשם, אלא במקרים חריגים, שבהם נפלה בגזר הדין טעות מהותית או שיש בעונש שנגזר משום חריגה קיצונית מרמת הענישה המקובלת [ראו: ע"פ 901/22 **מדינת ישראל נ' מוחמד אסווד** (24.02.2022); ע"פ 1242/97 **גרינברג נ' מדינת ישראל** (03.02.1998); ע"פ 6992/08 **כץ נ' מדינת ישראל** (12.10.2009); ע"פ 1964/14 **שימשילשווילי נ' מדינת ישראל** (06.07.2014); ע"פ 4302/18 **ספיר בוקשטיין נ' מדינת ישראל** (21.01.2019); ע"פ 8435/17 **דוד נפתלי נ' מדינת ישראל** (07.04.2019); ע"פ 6522/15 **חאג' נ' מדינת ישראל** (25.5.2016); ע"פ 7716/14 **אבו סעיפאן נ' מדינת ישראל** (27.4.2015)].

אנו סבורים כי המקרה דנן אינו נמנה על מקרים חריגים אלה והעונש שנגזר על המערערים אינו חורג באופן קיצוני

מרמת הענישה המקובלת. יש לראות בחומרה את העבירות שביצעו המערערים ואשר הורשעו בהן. בית המשפט העליון שב והדגיש את חומרתן של עבירות האלימות אשר נדרשת בהן מדיניות ענישה ממשית שיש בה כדי להעביר מסר ברור בדבר החומרה הטמונה בהן [רע"פ 3802/23 **הדר נ' מדינת ישראל** (18.05.2023)]; רע"פ 2731/23 **מרקה נ' מדינת ישראל** (30.04.2023)]. מעבר לחומרה הגלומה בעבירות אלימות, תקיפה של גורם האמון על אכיפת החוק בעת מילוי תפקידו מתאפיינת בחומרה יתרה [ע"פ 5214/13 **סירחאן נ' מדינת ישראל** 30.12.2013]. אינטרס הציבור מחייב ששוטרים יוכלו למלא את תפקידם ללא מורא ופחד ומדיניות של ענישה מרתיעה בגין עבירות אלימות נגד שוטרים משרתת אינטרס זה ולכן היא ראויה [ע"פ 5214/13 הנ"ל]; רע"פ 1922/11 **רחמימוב נ' מדינת ישראל** (17.03.2011)].

בימ"ש קמא הביא בחשבון במסגרת שיקוליו לגזר הדין את העובדה שעבירות כלפי שוטרים הכוללות אלימות חמורה פוגעות בשלטון החוק, בסדר הציבורי ובשלום גופם של השוטרים. נקבע כי במקרה זה הפגיעה בערכים היא במדרג שאינו נמוך וזאת לאור חומרת הפגיעה שנגרמה לשוטר ומהותו הכוללת של האירוע. גם אנו סבורים כי מדובר באירוע שאינו במדרג נמוך. עוד נלקחו בחשבון העובדה שאין מדובר באירוע מתוכנן, העובדה שלמרות שהשוטר היה יכול לנהוג ברגישות רבה יותר לא נפל פגם באופן בו טיפל השוטר באירוע, וכן נלקח בחשבון חלקו של כל אחד מהמערערים באירוע שהותיר בשוטר חבלות לא קלות, במיוחד הבעיטה שבעט בו המערער 2.

כפי שקבע בימ"ש קמא, אין להשלים עם התנהלות אלימה במרחב הציבורי ובמיוחד אלימות נגד שוטרים המבצעים את תפקידם. עם זאת, בימ"ש קמא הביא בחשבון את נסיבותיהם האישיות של המערערים והעובדה שלא ריצו מאסר בפועל בבית כלא בעבר. כן הובא בחשבון עברו הנקי של המערער 2 ועברו הפלילי של המערער 1, אשר כולל הרשעות בגין תקיפת שוטרים בעטין ריצה עונשי מאסר בעבודות שירות ואף תלוי ועומד נגדו עונש מאסר מותנה שהוטל בגין עבירה דומה והופעל במסגרת גזר הדין של בימ"ש קמא. כן הובאו בחשבון תקופות המעצר בהן שהו המערערים. איננו סבורים כי יש מקום להתערב בגזר הדין או בקביעה כי נתוני המקרה מחייבים ענישה מחמירה. גם ברכיב הפיצוי לא מצאנו מקום להתערב. בימ"ש קמא התחשב במצבם הכלכלי של המערערים ולכן לא גזר עליהם רכיב של קנס במסגרת העונשים. הפיצוי שנגזר מוצדק ואף נמוך ואין מקום להתערב בו.

לעניין בקשתו של המערער 2 לעריכת תסקיר מבחן עדכני בעניינו - בבימ"ש קמא לא התבקש תסקיר ואיננו סבורים כי יש מקום לקבלת תסקיר מבחן גם כעת. כאמור, בימ"ש קמא התחשב בנתוניו של המערער 2 ובהעדר עבר פליליומנגד בעובדה שלמרות עברו הפלילי הנקי העבירות שביצע חמורות ביותר וגרמו לתוצאה קשה ולכן מצדיקות תגובה עונשית המבכרת שיקולי הלימה. איננו סבורים כי יש מקום להתערב בעונש שנגזר עליו ובנסיבות אלו אין צידוק לבקש תסקיר מבחן.

אשר על כן, לאור המפורט לעיל, הערעור נדחה, הן ערעורו של המערער 1 נגד הכרעת הדין והן ערעוריהם של שני המערערים נגד גזר הדין.

המערערים יתייצבו לריצוי עונש המאסר ביום 10.3.24 שעה 09:00 בבית מעצר קישון, אלא אם כן יורה להם שב"ס להתייצב במקום אחר. על כל אחד מהמערערים להתייצב כשברשותו תעודת זהות או דרכון. על המערערים לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שב"ס,

טלפונים: 074-7831077, 074-7831078.

יצוין כי מועד ההתייצבות לריצוי המאסר נקבע כאמור כדי לאפשר את הליך המיון המוקדם, וכן כדי לאפשר למערערים לשקול את כל האפשרויות העומדות בפניהם בהתאם לחוק.

ניתן היום, ו' אדר א' תשפ"ד, 15 פברואר 2024, במעמד המערערים וב"כ הצדדים.

**לובנה שלאעטה חלאילה,
שופטת**

בטינה טאובר, סגנית נשיא

**רון שפירא, נשיא
[אב"ד]**